

[Finansministeren.]

venes Skatteudvalgs Mening, at man skal gaa Laanevejen? anbefaler de det? Vil de Mænd, som har skrevet under, alle sammen forlange dette. Nogle af dem hører til Skatteborgerkredse, og de vil, ved jeg, forlange Laanevejen, men vil de andre ogsaa forlange Laanevejen for Staten Danmark? Jeg tror, det vilde være nyttigt, om de Mennesker, der opkaster sig til selvbestaltede Raadgivere, hvor det gælder Statens Økonomi, i saadanne Tilfælde gjorde sig Rede for, om man skal paatage sig fremtidige Byrder, eller Byrderne skal dækkes ved, at vi prøver at bære med, de, der er i Stand til at bære noget, i Nutiden. Det er let nok at komme med Protester mod Dækningslovene, men det nytter ikke at gøre det, for Muligheden for at komme udenom eksisterer i Øjeblikket ikke politisk. Hvis det var det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, der i dette Øjeblik stod som Ordfører for Flertallet, vilde han være nødt til at kræve langt større Dækningsmidler. Nu staar han og vifter med Protesten mod den Dækning, vi foreslaar, og som er ringere end den Dækning, han selv vilde være nødt til at foreslaa, hvis han ikke vilde gaa Laanevejen, og den ved jeg han ikke vilde faa Flertal for i den danske Rigsdag.

Jeg tror, den Maade, dette er grebet an paa, i Virkeligheden er den forsvarlige overfor Statens Økonomi i Øjeblikket og i Fremtiden, og selv om jeg ikke er tilfreds med alle Enkeltheder, er jeg gaaet med hertil og tror, at Resultatet som Helhed vil være tilfredsstillende baade for den danske Befolkning og for den danske Rigsdag. Det nytter ikke at tro, at Pengene kommer andre Steder fra end fra Landets Borgere. Man skal jo betale, enten nu eller senere. Og naar det gælder om at komme de Folk til Hjælp, som lider virkelig Nød i Øjeblikket — der er sikkert mange Landbrugere, der lider Nød, og mange arbejdsløse, der lider Nød —, saa er det ikke for meget at forlange, at de Dele af Befolkningen, som ikke lider Nød og kan undvære noget, giver deres Skærv dertil. Det giver Ændringsforslaget Udtryk for, og derfor tror jeg ogsaa, det er et godt Forslag.

Indenrigsministeren (Dahlgaard): Jeg har kun et Par Bemærkninger at knytte til de Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal angaaende det Tilskud til Amternes Sygehusudgifter, der er foreslaaet i Ændringsforslaget. Det ærede Medlem sagde herom, at dette Tilskud vilde hverken komme til

at betyde Tilskud til de syge eller Skatte-nedsættelse for Amtets Skatteydere, i hvert Tilfælde ikke i Aar, og han føjede til, at i øvrigt gik jo disse Millioner gennem de offentlige Kasser, saa det var ikke godt at vide, hvilke Udgifter der her løb paa. Det er mig fuldkommen gaadefuldt, hvad det ærede Medlem tænker paa med en saadan Bemærkning, og jeg tvivler om, at han selv kan give en Forklaring paa, hvad der menes. Forholdet er jo ligetil. De 3 Mill. Kr. anvendes saaledes, at der ydes hvert Amt her i Landet et Beløb, svarende til en Trediedel af de Sygehusudgifter, som Amtet har haft i sidste Finansaar. Hvad betyder dette? Ja, det betyder jo, at naar f. Eks. et Amt faar 200 000 i Tilskud, da har Amtet Mulighed for en Nedsættelse af dets Ligning i det kommende Aar, og ikke mindst under Hensyn til, at indeværende Aar gennem den øvrige Del af Kriseforslaget vil give saa stor Afgiftslettelse for de vanskeligst stillede Skatteydere, tror jeg, det vilde være heldigt, hvis Amterne benyttede denne Støtte saaledes, at Lettelsen kom til at virke i det kommende Finansaar. Men jeg skal tilføje, at hvis et Amtsraad skulde beslutte at ville benytte Hjælpen til Nedsættelse af Byrderne allerede i indeværende Finansaar, da skal der ikke indvendes noget herimod fra Indenrigsministeriets Side.

Jeg skal i øvrigt overfor en Bemærkning af det ærede Medlem angaaende den kommunale Ejendomsbeskatning, der atter karakteriseredes som en uretfærdig Særbeskatning, sige, at man maa jo dog erindre, at den kommunale Ejendomsbeskatning i Øjeblikket er gennemført, tiltraadt og opretholdt af det ærede Medlems Parti. Og man kan spørge: Er det Tvang, der faar Kommunerne til at gaa med til denne Beskatning? Nej, det er det ikke. Ligningsforholdet mellem Person- og Ejendomsbeskatningen er fri, afgøres af Sogneraadene, det Forhold, der bestaar i dette Øjeblik mellem Personbeskatning og Ejendomsbeskatning, og dermed det Forhold, der bestaar med Hensyn til Byrder paa fast Ejendom, er fastsat af Landets Sogneraad sidste Foraar; i de mange Kommuner, hvor Venstre har Flertal, er det fastsat af dette Flertal. Dette Forhold hindrer selvfølgelig ikke, at jeg for min Del skal erkende, at den kommunale Ejendomsbeskatning er saa ulige rundt om i Landets Kommuner, at det i høj Grad er ønskeligt at faa en Ændring. Det største Bidrag, der overhovedet her kan gives for at naa til større Lighed i den kommunale Be-